

Toetreding van Nederland tot de wet waarbij aan vreemdelingen het regt van grondeigendom in Turkije wordt verleend

[63. 1.]

MISSIVE, ingekomen in de zitting van den 28sten October 1873.

's GRAVENHAGE, den 17den October 1873.

MIJNHEER DE VOORZITTER!

Overeenkomstig 's Konings magtiging heb ik de eer, ter voldoening aan het 2de lid van art. 57 der Grondwet, hiervens aan U Hoogedel Gestr. te doen toekomen kopij van

[63. 2.]

VERTALING.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Keizerlijke Majesteit de Sultan, verlangende door eene speciale acte te doen blijken van Hunne overeenstemming omtrent de toelating van Nederlandsche onderdanen tot het regt van grondeigendom, bij de onder dagteekening van den 7den Séfer 1284 uitgevaardigde wet aan de vreemdelingen verleend, hebben gemagtigd:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden,

den heer jhr. HELDEWIER, Hoogstdezelfs Minister-Resident bij de Verhevene Porte;

en Zijne Keizerlijke Majesteit den Sultan,

Zijne Excellentie RACHID PACHA, Hoogstdezelfs Minister van Buitenlandsche Zaken;

tot het onderteekenen van het protokol, waarvan de inhoud volgt:

Protokol.

De wet, welke aan de vreemdelingen het regt van grondeigendom verleent, brengt geene wijziging in de vrijdommen door de tractaten gewaarborgd, en welke voortdurend zullen blijven beschermen de persoon en de roerende goederen der vreemdelingen, die grondeigenaars geworden zijn.

Daar de uitoefening van dat eigendomsregt de vreemdelingen moet aansporen zich in grooter aantal op het Ottomansch grondgebied te vestigen, meent de Keizerlijke Regering verplicht te zijn de bezwaren, waaraan de toepassing dezer wet op sommige plaatsen aanleiding zoude kunnen geven, te voorzien en te voorkomen. Zulks is de bedoeling der schikkingen die volgen:

Aangezien de woning van ieder persoon, die het Ottomansch grondgebied bewoont, onschendbaar is, en niemand dezelve kan betreden, zonder toestemming van den bewoner, tenzij uit kracht van bevelen, uitgegaan van de bevoegde overheid, en met bijstand van den met de noodige volmagt bekleeden magistraat of ambtenaar, zoo is ook de woning van den vreemden onderdaan op denzelfden grond onschendbaar, overeenkomstig de tractaten, en de dienaren der openbare magt kunnen dezelve niet betreden, zonder bijstand van den consul of van den gemagtigde des consuls, onder wien die vreemdeling ressorteert.

Onder woning wordt verstaan het woonhuis en zijne bijbehooren, dat is te zeggen, de daaraan verbonden erven, binnenplaatsen, tuinen en omheiningen, met uitsluiting van alle andere gedeelten der bezitting.

In de plaatsen, welke minder dan negen uren van het verblijf des consuls verwijderd zijn, kunnen de dienaren der openbare magt niet de woning van een vreemdeling betreden, zonder den bijstand van den consul, zoo als hierboven gezegd is. De consul is zijnerzijds gehouden aan de plaatselijke overheid zijnen bijstand onmiddellijk te verleen, zoodat niet meer dan zes uren verlopen tusschen het oogenblik waarop hij zal zijn verwittigd en het oogenblik

het protokol den 6den Augustus 1873 geteekend, houdende toetreding van Nederland tot de wet waarbij aan vreemdelingen het regt van grondeigendom in Turkije wordt verleend.

Ik verzoek U Hoogedel Gestr. gemeld protokol wel aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te willen mededeelen.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

L. GERICKE.

Aan den Heer Voorzitter van
van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

PROTOKOL.

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et Sa Majesté Impériale le Sultan, désirant constater, par un acte spécial, l'entente intervenue entre Eux sur l'admission des sujets Néerlandais au droit de propriété immobilière, concédé aux étrangers par la loi promulguée en date du 7 Séfer 1284, ont autorisé:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas,

monsieur jhr. HELDEWIER, Son Ministre-Résident près la Sublime Porte;

et Sa Majesté Impériale le Sultan,

Son Excellence RACHID PACHA, Son Ministre des Affaires Étrangères;

à signer le protocole dont la teneur suit:

Protocole.

La loi, qui accorde aux étrangers le droit de propriété immobilière, ne porte aucune atteinte aux immunités consacrées par les traités, et qui continueront à couvrir la personne et les biens meubles des étrangers devenus propriétaires d'immeubles.

L'exercice de ce droit de propriété devant engager les étrangers à s'établir en plus grand nombre sur le territoire Ottoman, le Gouvernement Impérial croit de son devoir de prévoir et de prévenir les difficultés auxquelles l'application de cette loi pourrait donner lieu dans certaines localités. Tel est l'objet des arrangements qui vont suivre:

La demeure de toute personne habitant le sol Ottoman étant inviolable, et nul ne pouvant y pénétrer sans le consentement du maître, si ce n'est en vertu d'ordres émanés de l'autorité compétente et avec l'assistance du magistrat ou fonctionnaire investi des pouvoirs nécessaires, la demeure du sujet étranger est inviolable au même titre, conformément aux traités, et les agents de la force publique ne peuvent y pénétrer sans l'assistance du consul ou du délégué du consul dont relève cet étranger.

On entend par demeure la maison d'habitation et ses attenances, c'est-à-dire les communs, cours, jardins et enclos contigus, à l'exclusion de toutes les autres parties de la propriété.

Dans les localités éloignées de moins de neuf heures de la résidence consulaire les agents de la force publique ne pourront pénétrer dans la demeure d'un étranger, sans l'assistance du consul, comme il est dit plus haut. De son côté le consul est tenu de prêter son assistance immédiate à l'autorité locale, de telle sorte qu'il ne s'écoule pas plus de six heures entre l'instant où il aura été prévenu et l'instant de son départ ou du départ de son dé-